

de. Odkril in poškodoval je marsikatero streho, razbil mnogo strešne opeke in načel marsikatero slamo. Kadar razsaja tako silovit veter, pravijo ljudje, da se je vedno nekdo blizu obesil.

Sv. Jurij. Gospod je poklical zvestega služabnika iz svojega vinograda na plačilo, da mu da zaslužen krono. Gospod župnik Jožef Čarič, rojen v štrigovski fari v Medžimurju, je umrl dne 19. februarja, izmučen od življenjskih trudov in trpljenj v 46. letu mašništva in 69 letu starosti. Njegovo največje delo je pozidanje nove farne cerkve sv. Jurja. Bridkosti, katere ima duhovnik pri takem poslu, je vzorno prenašal in ostajal zmiraj vedre čudi. Pogreb je vodil dne 22. februarja ob preštevilni udeležbi ljudstva in 16 duhovnikov, gospod kanonik in dekan Slepce, opravil sv. mašo in slovensko pridigo. Nemško je pridigal gospod Čirič. Zunaj cerkve je še govoril en gasilec slovensko in eden nemško in g. župan, ki se je v prisrčnih slovenskih besedah poslovil od spoštovanega duhovnega pastirja. V sprevodu sta šla tudi gg. Benko ml. in Hartner ml. Pokopan je rajni gospod na zahodni strani nove cerkve ob zidu. Odšel je iz te solzne doline, kjer nam je zapustil zgled delovanja, pobožnega življenja, in veličastno hišo božjo.

Sobota. Občinski odbor je na svoji seji dne 8. februarja sklepal o proračunu za leto 1935-1936. Izdatki so tako razvrščeni: Osebnih izdatkov 66.000 Din, za razne osebne in imovinske potrebe 32.000 Din, za kmetijstvo in živinorejo 14.900 Din, za narodno zdravje 1000, za osobe gradbene stroke 26.400, za občinsko gospodarstvo 14.600, posebni izdatki 9400, materialni izdatki 49.500, za razne urade in razsvetljavo 94.340, za prosveto 177.346, podpore društvom 7900, za gradbeno stroko 85.500, prispevek za kmetijstvo 3430, za živinorejo 8000, za razne potrebe narodnega zdravja 16.000, za socialno skrbstvo 43.450, za industrijo, trgovino in obrt 12.500, za kritje občinskega gospodarstva 19.500 in ostali stroški 20.656 Din. Skupni materialni stroški so preračunani na 562.602 Din ter osebni na 165.300 Din, kar znaša skupaj Din 727.902.—. Dohodki se krijejo z izdatki. Doklade na vse državne neposredne davke so 50%. To poročamo, da se vidi, koliko znaša proračun prestolice Slovenske krajine.

Sobota. Poročil se je dne 11. februarja v Ljubljani g. Ubald Justin, profesor na tukajšnji realni gimnaziji, z gđ. Tejlčakovo, profesorico. Mlademu paru želimo obilo božjega blagoslova! — Napredoval je v višjo skupino dr. Pečan Jože, višji pristav pri našem Zdravstvenem domu. Čestitamo! — Na tukajšnji borzi dela je iskalo dela 189 moških delavcev raznih poklicev in 277 žensk, med njimi 270 poljskih delavk. Na razpolago je pa bilo za sprejem v delo za štiri moške osebe in tri ženske. Poročamo to javnosti v premislek!

Martjanci. Dne 17. t. m. je bil slovesno zaključen pletarski tečaj. Razstavile so se in prodajale izdelave tečajnikov. Istočasno se je vršilo zborovanje selekcijskega društva ob polnoštevilni udeležbi članov. Kakor je razvidno, se naši živinorejci zelo zanimajo za to društvo, kar je tudi razumljivo, saj je glavni vir dohodkov naših kmetovalcev živinoreja, zato polagajo tudi tako veliko važnost na to panogo gospodarstva.

Naše sezonsko delavstvo. Kakor smo že na tem mestu večkrat poročali o naših sezonskih delavcih, se bom tudi sedaj dotaknil tega perečega vprašanja. Naši sezonski delavci zapuščajo v najlepših mesecih našo zemljo z namenom, da si prislužijo kruh za zimo. K temu so prisiljeni. Gosta naseljenost, premalo zemlje in borba za življenje jih sili, da hodijo po domovini na delo, gredo v Francijo in v druge kraje, kamor jim je le omogočeno. V Jugoslaviji je minulo leto iskalo zasluzka okoli 1400 delavcev, ki so bili tudi zaposleni na državnih posestvih v Belju, Čoki in Donji Miholjci. Zasluzek teh ljudi je bil naravnost krvavo zaslužen, saj niso dobili za svoje delo od zore do mraka več kot 7—10 Din, ko je bil

Oglas je reg. pod št. Br. 23762 od 19. XI. 1934.

n. pr. zaslužen naših delavcev v Franciji povprečno 22 frankov na dan. Je pa še bil drug nedostatek v domovini. V inozemstvu so naši delavci bili pod veliko pažnjo radi zdravja in so jim oblasti šle na roko. Nudili so jim celo brezplačno zdravljenje, pri nas v domovini je pa bil delavec v slučaju bolezni zaščiten le 8 dni in mu je bilo le 8 dni omogočeno zdravljenje. Če že tujina sprejme naše delavce, katerih pridnost in delavnost zelo ceni, v svojo zaščito, smo prisiljeni zaprositi tudi merodajne činitelje pri nas, da se pobrigajo za naše delavstvo na sezonskem delu v zdravstvenem, moralnem in socialnem oziru. To prosimo in upamo, da bomo dosegli za naše sezonske delavce v domovini poboljšanje in razumevanje njihovega težkega položaja!

Komunistinja o ženi v Rusiji.

Radovedneži iz različnih držav so že šli občudovat dela sovjetske Rusije, a

mnogi so se vrnili razočarani nazaj. Zadnji čas je šla v Rusijo neka Nemka, vsa zaverovana v komunizem. Naučila se je ruski in se je odpravila tja kot turistka. Razočarana se je vrnila nazaj, popisala je svoje utise in jih je priobčil v »Social. Vestniku« v Parizu. Te utise zdaj ponatiskujejo ruski listi približno tako-le:

V Leningradu nas je čakalo nekaj razkošnih avtomobilov. Okrog nas je

Pasja straža na kolo-dvoru.

V Brnu na Moravskem so za poskus uvedli na kolo-dvoru pasjo stražo, da bi preprečili neprestane tatvine premoga. Psi so tako izvežbani, da tatu primejo, a ne poškodujejo. Koj prvi dan so psi zalotili štiri tatove premoga. Železniška uprava namerava pasjo stražo uvesti tudi po drugih postajah.

V Abesiniji.

Slavni švicarski letalec Walter Mittelholzer, ki je bil izvršil že osem poletov nad Afriko in preletel tudi najvišjo afriško goro Kilimandžaro, je bil izbran, da dovede v Abesinijo tromotorno fokersko letalo, katero je

Januš Golec:

Propast in dvig.

Ljudska povest.

Pri takihle neprostovoljnih sestankih z nadzorno oblastjo je bil tobakar ob tobačni tovor, je moral v luknjo, ali ga je doletela celo smrt iz graničarjeve puške. Radi neprestano prežeče smrtni nevarnosti se niso podajali tobakarji posamič na šverc, ampak v večjih gručah, ki so bile dovolj močne za obrambo napram oboroženi sili.

Življenje tobakarja je bilo prepleteno z vsemi mogočimi smešnimi in tudi najbolj resnimi dogodivljaji. Pri vseh nevarnostih, katere so bile tobakarjem za petami, je bil zaslužen iz tega poklica pičel ter v tolikih slučajih povsem tvegan. Tobakar je zaslužil, bil zopet ob vse in navezan na prenašanje tobačnih tovorov za tovariše, dokler si ni prislužil toliko, da si je kupil lahko svoj lastni punkelj.

Miru pred tobakarji ter financarji, grencarji ali iblajtarji ni bilo, dokler se je klatil še kak tihotapec tobaka ob Sotli. Kačje sovraštvo med obema skupinama je rodilo poboje ter približno enake zgube

8 na obeh straneh. Oba poklica sta bila težavna ter presneto opasna.

To še treba omeniti, da so bili tobakarji pri narodu priljubljeni; financar ali iblajtar že od nekdaj proklet na dno pekla od tobakarja in preprostega človeka. Ljudstvo ni in ne bo razumelo, zakaj je pokrajinam in državam v korist, da zapirajo meje in puste streljati na ljudi radi tolikokrat malenkostnih obmejnih prestopkov.

Si ne smemo misliti, da so se hrvaški tobakarji zagnali v štajerske, ko so pričeli tudi ti švercati duhan in kratili Zagorcem dobiček. Nikakor ne! Na polju šverca je bila takoj sklenjena pobratimija. Razlika med štajerskim in hrvaškim tihotapecem je bila naglo zbrisana in so imeli graničarji kar preko noči opravka s podvojenjo švercarsko bando.

Štajerci so zanesli med Hrvate več smisla za moč skupne organizacije. Nemogoče je dognati, kedaj ravno so prešle rakarske organizatorične dobrine na tobakarje. Istina je, da je občutila kmalu po smrti rakov obmejna straža, da je poživila ter naenkrat ojačila tobačne švercarje neka nova sila. Tobakarji so začeli nastopati po tajnih načrtih in ti so se ob-

bilo pa na tisoče ljudi beraško oblečeni. Zapeljali so nas v veličastni hotel »Astoria« nasproti Izakijevskega sobora (cerkve). V hotelu so preproge, dragoceno pohištvo in cvetice. A pred njegovim pragom so lačni, strgani in umazani ljudje. Ulice so snažne, poslopja se popravljajo in mnogo je na novo postavljenih. No, ljudje so mračni in neprijazni.

Dobila sem sovjetske denarje in začela sem hoditi po mestu brez spremeljevalca. Zelo neugoden utis so na me napravile ženske in otroci. V Rusiji je žena možu enakopravna. Ženske delajo ravno tako kot moški. V začetku se sem tega veselila, ker so tukaj uresničene moje sanje. Toda kmalu sem spoznala, da je usoda sovjetske žene zelo trda.

Ženske so videti posebno otožne, na njih je neki znak neprijaznosti. Zelo redko srečaš žensko, na katere obleki bi se opazila skrb in stremljenje za snago. Na njih ne opaziš smeha in radosti, na njih ne čutiš niti mladosti. Zdi se, kot bi bile vse v velikih skrbih.

Otroci so dobro razviti. A po večini naredijo utis, da se potepajo in se doma ne držijo; mimoidočim zadevajo, so neotesani in drzni.

Po toliko letih revolucije, po tolikih stavbenih delih se mora človek čuditi, da ljudstvo hodi okrog tako beraško oblečeno. Da se ljudje zavarujejo proti mrazu, nadevajo na se vso strgano toplo obleko. V trgovinah ne najdeš nobenega sadja. Pred pekarnami opaziš še vedno vrste ljudi, zlasti žensk, ki čakajo na kruh. Okna stanovanj so umazana, zadelana z deskami. Nikjer ni videti kake zavese ali cvetice.

Težko je tukaj življenje. Mogoče, da bo kdaj boljše, no, zdaj še ni človeku zagotovljen stalen košček kruha. Ljudje, kateri imajo lastno prepičanje, se tukajšnjemu življenju ne morejo privaditi.

A. K.

*

Kamnica pri Mariboru. Kamničani, kam pa boste šli zadnjo predpustno nedeljo? Gotovo vsi v cerkveno dvorano, kamor bo prišla tudi »Nevesta iz Amerike«. Tako se zove namreč igra, katero boste imeli priliko videti na našem odru. Je za vsakega najlepša prilika, da se nasmeje do solz. Zato na svidenje v nedeljo dne 3. marca ob treh popoldne v cerkveni dvorani domačini pa seveda tudi sosedi vsi!

Vurberg. Ha, ha! Za ta predpust pa smo izbrali pravo; igro »Davek na samce« bomo igrali. To pa zato, da se bomo krepko na vseh maščevali, ki smo jih zastonj pred oltar sv. zakona pričakovali. O le pridite si brhki samci in samice k nam na masno nedeljo popoldne pogledat, kako ta nova zakonska naredba izgleda. Ves paragraf vam bo Mihec Kozlarjev izvrstno obdelal. Ne pozabite pa solz si obrisati doma, ker igra smeha na cente ima.

Sv. Trojica v Slov. goricah. Fantovska Marijina družba priredi v nedeljo dne 3. marca, in na pustni torek dne 5. marca pri Sv. Trojici najnovejšo moderno šaloigro »Burka o jezičnem dohtarju«, ki ima zabavnosti za tri druge igre. Prijatelji poštenega smeha, vsi ste vljudno vabljeni!

Sv. Benedikt v Slov. goricah. V nedeljo dne 3. marca bo naša mladina cerkvenega pevskega zbora predstavljala šaljivo burko v štirih dejanjih »Zenitna ponudba«. Ker bo predstava nudila mnogo zabave in smeha, ste vabljeni sosedi od blizu in daleč, da se razvedrite za pust!

Kapela pri Radencih. Bliža se pustna nedelja (3. marec), ko se hoče vsak še nekoliko zabavati, predno nastopi resni postni čas. Ja, kam pa bomo šli letos, da se bomo pošteno razveselili in razvedrili, da nas ne bo potem glava in srce bolelo? Vsi prijatelji poštene zabave od blizu in daleč ste prijazno povabljeni!

Narečajte naše liste, ki jih tiska Tiskarna sv. Cirila:

»Slovenski gospodar«
»Naš dom«
»Nedelja«
»Glasnik presvetega Srca Jezusovega«
»Rafael«.

v Radence v restavracijo gospoda Maršika, kjer vprizoriijo ob petih popoldne dekleta Marijine družbe ginjivo igro »Prisegam«. Igra je polna šaljivih prizorov, ki te prišljijo do odkritosrčnega smeha, drugi te bodo pa zopet gani do solz, če si količkaj mehkočutnega srca, tako da bo vsem čustvom ustrezno. Le pridite in prepričali se boste, da je res!

Sv. Križ pri Ljutomeru. Cerkevni pevski zbor priredi v nedeljo dne 3. marca v Slomškovi dvorani lepo predpustno zabavo s petjem, tamburanjem in prav veselo igro »Mutasti muzikanti«. Prijazno vabljeni!

Sv. Tomaž pri Ormožu. Morda še ne veste, kam naj na pustno nedeljo greste? Na vsak način v Društveni dom, kjer nam bo pripravilo naše Katoliško prosvetno društvo nad vse zabavno in zdravega humorja polno Nušičevo komedijo »Narodni poslanec«. Ti težki časi nam itak ne nudijo dosti vzroka za smeh, zato si pripravimo za pustno nedeljo tem večji smeh!

Sv. Anton v Slov. goricah. Zadnjič je bila dvorana pretesna, ko se je na odru našega cerkvenega doma ženila »Nevesta iz Amerike«. Zato igro ponovimo v nedeljo dne 3. marca ob 15. uri. Kdor bi se rad od srca nasmejal in razveselil, naj pride. Na »ofer« se da za vslopnino 1, 2 ali 3 Din.

Velika Nedelja. Na pustno nedeljo se vrši v križniški dvorani popoldne po večernicah lepa in resno-šaljiva igra »Dve nevesti«. Pridite vsi, ki želite imeti ta dan pristno in pošteno zabavo. Vstopnina običajna.

Sv. Lenart pri Veliki Nedelji. Tukajšnje društvo »Ljudska knjižnica« priredi na pustno nedeljo dne 3. marca, popoldne po večernicah igro »Trije vaški svetniki«. Igra, ki ima tri dejanja, je vesela, smeha polna in najpripravnjša za ta čas.

Št. Ilj pri Velenju. Prostovoljna gasilska četa priredi na pustno nedeljo dne 3. marca ob 3. uri popoldne v prostorih g. Tajnškega veseligrigro »Cigani«. Po igri je prosta domača zabava. Vse prijatelje gasilstva od blizu in daleč vabimo na prireditelje, posebno ker je čisti dobitek namenjen za nabavo nove motorne brizgalne.

*

nesli. Posamezne skupine švercarjev so se premisljeno ter preračunano ogibale pastem, nevarnostim in skušale prekaniti stražo. Naenkrat ni bilo toliko preletanja na meji, ne tako gostih pobojev; pač pa mnogo več srečno pretihotapljenega tobaka v prometu. Vse je pušilo ceni švercni tobak, kar je nepopisno jezilo finančno oblast.

Duša popolne preosnove že itak od nekdanj obstoječe organizacije tobakarjev je bil Lapuhov Vinko. Kar mu je uspelo ter rodilo sadove pri rakarjih, je bilo tudi v klasje pri tobakarjih.

Nikdo ni pravzaprav izvolil Vinka za glavarja obširne družbe tobakarjev. Razmere in smotreni skupni nastopi so nanegli, da je znal kmalu vsak tobakar ob obeh straneh Sotle, kdo je njegov zapovednik, zaščitnik ter strahovalec, če bi se pregrešil zoper koristi skupnosti.

Moč in oblast poglavarja tobakarjev je bil za Vinka edini lek, da ni obupal v popolni srčni osamelosti. Poštena družba se mu je pristudila. Če je hotel živeti ter pozabiti, je moral v boj z dnevnimi smrtnimi nevarnostmi.

Kakor že omenjeno, je združena organizacija

tobakarjev po Vinkovem nastopu znatno zrasla na moči ter po preudarnem ter strogo načrtanem boju z nadzorno oblastjo.

Financarji so se dobro zavedali, da nekdo načeljuje tobakarjem, jih vodi ter kaže pot, po kateri je najlažje prekaniti graničarje. Pojava vodilne sile med tobakarji se je zavedala oblast. Zvedela pa ni, kdo je taisti, ki kuje vedno nove načrte za uspešne nastope tobakarjev zdaj tu in zdaj tam.

Pred Vinkom je razpečaval tobakar v družbi prišvercano blago na skrivnem po hišah. Krošnjarski posel s švercom je bil zamuden in je bil lahko razpečevalcu vsak čas financar za petami. In največkrat se je zgodilo, da sta bila zalotena tihotapec ter kupec. Prvi je romal v zapor, drugi je plačal globo!

Po ustvaritvi združene organizacije tobakarjev pod skupnim vodstvom je postalo povsem drugače.

Kronika župnije Sv. Petra pod Sv. gorami beleži, kako je izsilila pri belem dnevu cela četa s težkimi punklji obloženih tobakarjev prehod preko Sotle na štajersko stran po jezu v Zelenjakihi. Lepo v vrsti so korakali pod št. Petrom in zginili nekam proti Križanemu vrhu.

bil naročil v Evropi abesinski neguš - »cesar vseh cesarjev«. W. Mittelholzer je svojo nalogo točno izvršil in bil gost na abesinskem dvoru. Sam pripoveduje, kako si je moral zaradi dvornih običajev, ki so v navadi na abesinskem dvoru, tik ob poletu v naglici dati napraviti novo obleko, kakoršne dotlej še ni bil nikdar imel: frak! O drugih abesinskih običajih in razmerah pripoveduje: Sodstvo v Abesiniji je zelo enostavno in salomonsko: »Oko za oko, zob za zob!« Kdor ubija, se kaznuje s smrtjo in usmrčenje opravi top. Neki šestletni deček, čegar očeta so ubili, je moral sam naperiti top proti morilcu. Dečku

Maribor. V tukajšnji bolnici je po dolgotrajni in mučni bolezni, previdena s sv. zakramenti, dne 21. t. m. umrla zasebnica Hrašovec Marija mlajša iz Milnske ulice šte. 37.

Guštanj. V letošnjem predpustu bodo menda samo štiri poroke. Med njimi se pripravljajo poročni dan ženin Anton Petrač, agilen ud Prosvetnega društva in cerkveni pevec, in nevesta Marta Glavar, kuharica pri g. Šolskem upravitelju. Bog živi vrli par! Umrla jih je že 11. med njimi se je preselila v večno družbo dobra članica Marijine družbe. Prosvetno društvo vprizurja igro za igro, tako da ima dobra mladina dovolj razvedrila in zabave. Na Strazškem vrhu pa mladina pleše nedeljo za nedeljo. Čudno, da starši vse to pustijo!

Sv. Barbara v Slov. goricah. V nedeljo dne 17. februarja je bila v Zimici pri Sv. Barbari v Slovenskih goricah v gostilni g. Šauperla gasilska veselica, katera se je nekaj časa vrtila v najlepšem redu in miru. Okrog 11. ure zvečer je prišla pred gostilno pijana družba in izzvala za gosti prepir. Ničesar hudega slučijo gasilec Konrad Polanec je stopil med prepirljivce in jim rekel s prijaznimi besedami: Imejte mir in pametni bodimo! V tem hipu je počil strel in Polanca smrtno zadel, da se je zgrudil na tla in je par minut nato izdihnil. Strel je oddal Martin Strakar, posestnik v Zimici, katerega so orožniki zaprli. Pokojni Konrad je bil vesel in šaljiv človek ter ni storil nikomur nič žalega. Zapušča bridko jokajočo ženo in enega nepreskrbljenega otroka. Žalujejo ženi in sorodnikom kakor tudi gasilskemu društvu, ki je izgubilo svojega trobentača, naše najgloblje sožalje!

Sv. Barbara v Slov. goricah. Kmetijski tečaj, ki nam ga je priredil sreski kmetijski odbor, se bliža koncu. Hvaležni smo za lepa predavanja, ki smo jih slišali; upamo, da bodo nauki padli na dobra tla in rodili lepe sadove. Volilne imenike smo pregledali in vložili številne reklamacije. Zanima nas politika danes bolj kot kdaj prej, ker sta gospodarstvo in politika tesno združena in smo ravno zaradi

Krvno, kožno in živčno bolni dosežejo z uporabo naravnega »Franz Josefove« grenčice» urejeno prebavo. Specialni zdravnik silnega slovesa sprčujejo, da so z učinkom staro prežkušene »Franz Josefove« voda zadovoljni v vsakem oziru. »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

politike prišli gospodarsko tako na kant. — V Zimici se je zgodil težek uboj. Ustreljen je bil mlad družinski oče viničar Polanec. Vse pomiljuje ubogo vdovo z otroci. V Žikarcu je umrla skrbna gospodinja Nerat. Mistili smo, da ne bomo imeli gostij, pa smo se zmotili. Osem parov je na oklicih, naj jim bo srečen zakonski stan. Naši Korenjanji imajo pogoste požare. Tudi takšni se najdejo, ki radi ponoči namesto lisic po kure hodijo. Tako so obiskali ti uzmoviči tudi našega pismonoša in mu pobrali precej kuretine. Pravi, da smo se rešili nagobčnikov, ki so nam jih JNS nadeli. Ob priliki se bomo pogovorili kaj več!

Sv. Jurij v Slov. goricah. Poročilo se je pri nas več parov, med njimi je imel poroko Jozef Verboš, dolgoleten član Marijine družbe in bivši cerkveni pevec. Gospod župnik Ivan Bosina je imel v cerkvi lep nagovor ženinu in nevesti; cerkveni pevski zbor je zapel lepe pesmi. Na tej gostiji se je nabralo za novo bogoslovje 60 Din. Posnemajte!

Sv. Jurij v Slov. goricah. Neizprosna smrt grabi tudi pri nas prav pridno, zaenkrat le bolj po starejših župljanih. Iz Jurjevskega dolga smo že to zimo kar tri pokopali: Antonijo Ornik, Andreja Partlič in Marijo Lorber; iz Malne Tomažič Simona, iz Žitnice pa viničarja Zunka. Sedaj pa je naglo pobrala smrt v 69. letu življenja pridnega viničarja Janeza Ober iz Partnje. V nedeljo dne 10. februarja je še bil pri službi božji, prihodno nedeljo dne 17. februarja pa je že ležal na mrtvaškem odru. Za influenco je še pritisnila pljučnica in bilo je po njem. Bil je eden od onih pridnih viničarjev, ki se niso mnogokrat selili, saj je bil pri enem gospodarju 16 let. To je pač znak modrebojne zadovoljnosti med gospodarjem in nameščencem. Pred poldrugim letom se je v drugič poročil, sedaj zapušča žalujočo ženo. Bil je tudi naročnik »Slovenskega gospodarja«. Želimo si pač mnogo takih poštenih in

treznih viničarjev, kakor je bil on. Nad vsemi t mi umrlimi se se v polni meri izpolnile besede sv. pisma: zemlja ti bo rodila trnje in osat in v potu svojega obraza boš jedel kruh, dokler se ne povrneš v zemljo, iz katere si izšel Vsem preostalim naše iskreno sožalje!

Gočova. Mladenič in posestnik Čeh Alojzij se je poročil dne 18. februarja z mladenko Marijo Čeh iz sosednjega Biša. V kratkem bo gostilja pri Krambergerjevih; nevesta bo odšla za gospodinjjo v Skringore, občina Sv. Urban. Daj jim Bog obilo sreče v zakonu. Res jih še mnogo čaka na 7. zakrament. Zaradi denarne krize se pa je nekam zavleklo.

Plešivec. Koncem meseca oktobra lanskega leta je nas zapustila bivša šolska upraviteljica Štefka Stopar, ki je odšla na novo službeno mesto v Ljubljano. K nam pa je prišla druga učiteljica iz Ljubljane. — Vabimo vse poštene Plešivčane, da si naročijo najboljši tednik »Slovenski gospodar«, ki tako neustraheno brani siromašni kmečki stan ter nam prinaša razne novice in dopise iz vseh strani. — Radi krize je malo porok, nekaj pa je divjih zakonov. Upamo, da se bodo pristojne oblasti zganile in javno pohujšanje odpravile! Otroci iz takih zakonov se potičejo po svetu, seči in drugim v nadlego. Tudi pri nas se zbirajo člani za bratovščino jeruzalemskega osla. Sedaj v zimskem času je to društvo sicer propadlo, na spomlad bo spet oživel. Zima nam ni prizanašala, imeli smo snega večih čez glavo, mraza pa 12 stopinj C pod ničlo in še več.

Križevci pri Ljutomeru. V začetku meseca februarja t. l. se je na seji naše občine dovolila ta-le podpora: »Sokolci«, ki šteje 13 članov, 4000 Din, gasilski četi, ki šteje nad 300 članov, 2000 Din.

Sv. Lenart pri Veliki Nedelji. V torek dne 19. februarja smo pokopali 80letnega Gregorja Prejac iz Bresnice. — Pretekli četrtek zvečer so neznani vlomilci vlomili v klet Ivana Megla, posestnika v Cvetkovcih. Odnesli so mu okrog 80 litrov vina in manjšo količino domačega žganja.

Ptujska gora. Komaj čakamo trenutka, ko vsak teden enkrat pismonoša zapiska na piščalko: Halo! »Gospodar« je tu! — Poročati imam, da je v pretečenem letu bilo rojenih

so bili ponujali 2 tisoč cekinov, da bi morilcu podaril življenje. Fant je pa denar odklonil in ponosno zapustil sodno dvorišče, na katerem je bil izvršil smrtno obsodbo. Letalec pravi, da so Afričani v svojem preprostem naravnem življenju najsrečnejši ljudje na svetu. Malo utegne imeti res prav!

Leta 823 so zažgali meteorji (kamenje iz pod neba) na Saksonskem v Nemčiji 35 vas. Kitajska poročila trdijo, da je ubil 1.611 kameni dež iz vesolja 10 ljudi. Leta 1511 je padlo na zemljo iz neba v Cremlji 4. septembra 1000 kamnov, od katerih so tehtali nekateri 100 funtov (funt

Presenečeni graničarji so zvedeli, kam so se obrnili tobakarji, so jim sledili v šume za Križanjim vrhom, kjer je zmanjkala vsaka sled. Bilo je, kakor bi jih bila pogoltnila zemlja in jih skrila pred zasledovalci. Tako se je tudi zgodilo v istini.

Tobakarje je sprejela, že opisana podzemeljska jama, katero so pretvorili v nikoli odkrito veliko skladišče. Tamkaj gori na vrhu in ne predaleč od Sotle je skrivala skrivnostna kapniška jama na desetine najtežjih punkljev vsake vrste duhana. Iz tega skladišča je bil namenjen po dobro premišljenem potu za priproste ter boljše pušace od Brežic do Celja. Iz te jame so bila izdana navodila ter povelja za štajerske in hrvaške tobakarje.

Kedo je odkril podzemeljsko zavetišče ter ga izbral za osrednje skladišče tobakarske organizacije, o tem molčijo zgodovinsko zanesljivi zapiski. Ustno ter ljudsko izročilo trdi z vso sigurnostjo, da je bil Vinko Lapuh iz Sromelj odkritelj ter tobakarski glavvar kapniške jame, ki se skriva tako na samotnem in bi še nudila danes pred zasledovalci varno skrivališče.

Prepovedane tobačne zaloge je bilo treba razpečati previdno od pušaca do pušaca. Prodaja na drobno je bila tolikokrat združena s še večjimi opasnostmi nego tihotapsivo na debelo. Financarji so stikali za prepovedanim duhanom po hišah in pušac se je moral izkazati, če je kupil to zlahtno zel na dovoljen način. Pušenje, žvečenje ter njuhanje prišvercane robe se je vršilo potihoma in ravno stroga prepoved je imela nekako posebno privlačnost ter tajno moč, ki je ustvarjala iz tobakarjev in pušacev eno družino. Krog kadilcev se je širil radi prepovedi.

Privada žvečenja ali čikanja je gotovo mučna. Traja precej dolgo, predno je kmečki fantin toliko prepojen z nikotinom in utrjen napram temu strupu, da ga lahko štejem med čikarje. V taistih starih cajtih se je vadila podeželska mladina žvečenja ob prostem času na bolj skritih krajih v celih večjih skupinah. Fant, kateri ni bil izvežban čikar, ni spadal v fantovsko družbo in tudi ni smel na voglarenje ter nočn kresenje.

Tedaj se je požvečilo dobro tri četrtine tobaka več nego popušilo.

27 malčkov, 7 fantkov in 20 deklic. Božja dekla smrt jih je pokosila 22. Iz tega vidimo dosti slab napredek, je pač kriza, ki zmira trob v rog pomanjkanja. Letošnji predpust je pri nas žalosten, ker ženini in neveste sedijo za pečjo, ter prepevajo ono znano: »Prišla bode pepelnica, ostala bom samica.« No, pa naj bo! — Društveno življenje je precej živahno, saj je pri nas toliko društev, da si jih ne upamo posamezno naštevati. Nekatera so taka, druga drugačna, nekatera slaba. Rad bi naredil konec, a ne morem, ker še imam eno posebno točko, na katero ne smem pozabiti. Precejšnjo vlogo igra bratovščina jeruzalemskega osla, ki ima dokaj članov. Imamo jako veliko cerkev, v kateri imajo prostora tudi najbolj »boga-boječni«. — Stari možakarji imajo tudi svoje pomenke. Sosed pravi sosedu: »Ti, čuješ! bral sem v »Slovenskem Gospodarju«, da bomo šli voliti. Ali res? Čudni časi! Najbolj boš napravljen, če si naročiš »Slovenskega gospodarja«. Vsak teden ga boš dobil, stane pa samo 32 din za celo leto; iz njega boš zvedel vse novce, tudi o volitvah in kako moraš voliti. Sedaj pa le hitro h gospodu župniku po položnico, on ji h gotovo ima v zalogi! Ali pa h g. organistu, tam jo tudi dobiš! Tako si pa kar hitro naroči, pa tudi mnogo drugih pripelji s seboj. Tako naprej! Po dobrem čitvu pošlane človek korenjak!

Sv. Janž na Dravskem polju. Tukaj se je poročila pridna mladenka in dobra Marijina družbenica Amalija Germ, po domače Lešnikova iz Loke. Izbrala si je vrlega ženina, Oskarja Koren, posestnika v Radvanju in ključavničarja pri železnici. Kot članici Marijine družbe so nevesti zapeli v cerkvi pristrčno slovo. Novoporočencema želimo sreče in božji blagoslov!

Podova pri Račah. Od nas malokdaj prodre kak glas v širni svet. Sporočiti pa moramo, da na prosvetnem polju živahno delujemo pod vodstvom gospe učiteljice Lešnikove. Nabavila je šolski oder in kulise, kjer se izobrazuje odrasla kmečka mladina. Imeli smo že več lepo uspelih iger kakor: »Pri kapelici«, »Veseli dan, ali Matiček se ženi«, »Razvalina življenja« in druge. V nedeljo dne 17. t. m. pa so igrali naši fantje in dekleta »Stari greh«. Čisti dobiček so namenili v prid gasilnemu društvu v Podovi. — Smrt je tudi nas obiskala, posegla je najprej v zakonske vrste. V

nedeljo dne 10. februarja smo spremili k večnemu počitku na farno pokopališče v Slivnici 71letnega Janeza Fingušt, posestnika v Podovi. Zapušča ženo, dva sina, kojih eden je v Ameriki, in eno hčer. Teden dni pozneje pa je smrt ugrabila petim hčerkam in možu skrbno mamico Nežo Čelofiga, posestnico v Brezolah. Bodi obema lahka domača zemljica, žalujočim naše iskreno sožalje!

Brezole pri Račah. Kruta smrt nam je ugrabila skrbno, marljivo in pobožno gospodinjico in mamico Nežo Čelofiga v Brezolah, roj. Peček, v 53. letu starosti. Svojo bolezen jetiko je Bogu vdano več mesecev potrpežljivo prenašala, dokler je dne 16. februarja mirno v Gospodu zaspala. Rajna je rada pristopala k mizi Gospodovi, dokler je mogla, in zato je njej tudi pred zadnjo uro bil Gospod milostljiv. Čitala je rada nabožne knjige, zlasti tudi »Slov. gospodarja«. Njen zakon je Bog blagoslovil s petimi hčerkami. Kinčala je tudi rada kapelice in božje podobe. Draga žena in dobra mamica, izprosi nam veselega svidenja nad zvezdami!

Šmartno na Pohorju. Za smučarje je bilo letošnje tukaj zelo ugodno. Glavno smučanje je bilo dne 10. februarja; udeležba je bila ogromna od blizu in daleč. Sedaj smo se pa rešili hude zime in snega, nastopili so res topli dnevi, je torej zaenkrat s smučanjem konec. — V zakonski stan je stopila gđ. Ivana Pečovnik, cerkvena pevka v Šmartnem, ter poročila Koršec Jerneja iz Zgornjega Prebukovja, oba iz ugledne hiše. — Za pošiljodja pomožne pošte Sv. Martin na Pohorju je bil zopet nastavljen že dolgoletni vodja iste, g. Vorša Leopold. — Lastno trgovino z mešanim blagom v Šmartnem je odprl ter dobro založil v prostorih poprejšnje dolgoletne trgovine g. Leopold. Vorša gospod Ivan Bukovnik, brat gospe Rastigerjeve iz Slovenske Bistrice. — »Slovenskega gospodarja« prav radi čitamo; naročnikov imamo lepo število, prihajajo še pa vedno novi, za kar gre zasluga odličnim možem. Tako le naprej! — Radi krize imamo jako malo porok.

Dornova pri Ptuj. Predpust je čas, ko mislijo mnogi na ženitev in gostijo. Mnogi samo mislijo, nekateri pa si to stvar v resnici privoščijo, kar v današnji krizi prav za prav ni nobena šala. Zato imamo dosedaj pri nas šele štiri pare. Vrl fant iz poštene kmečke hiše

Golob Franc si je izbral dobro in pošteno kmečko dekle Marjeto Čuš, katere se bo sedaj preselila na njegov dom. Posestniški sin Meško Ivan, po poklicu kovač, je tudi rekel odločno: hočem, ter šel na lep posestniški dom neveste Jerice Belšak. Iz naše vasi sta šli dve deklet. Vsem tem parom želimo obilnega blagoslova iz nebes in vse najboljše v novem zakonskem stanu!

Štrigova pri Ljutomeru. V nedeljo dne 17. februarja se je obhajal po vsem Slovenskem in Hrvaškem, oziroma po vsem katoliškem svetu, papežev dan. 13 let je prešlo dne 12. t. m., od kar je bil kronan modri vladar katoliške vere in Cerkve. Za to slovesnost so se pripravljale vse katoliške organizacije. Tudi v Štrigovi nismo spali. Prav požrtvovalno smo delali, da bi se izkazali na odru. In na ta dan smo vsi prejeli pri prvi sveti daritvi Jezusa. Po sv. maši smo vprizorili za starejšo igro z imenom »Živel papež« v Katoliškem domu v Štrigovi. Slava Bogu, ključemo sedaj, ker z njegovo voljo in po njegovi pomoči smo igro dokončali brez napak. Pred igro je zaspiral križarski tamburaški zbor cerkveno himno: »Povsod Boga«. Po igri je bilo zopet par cerkvenih in narodnih pesmi. Gledalci so bili po igri dobre volje. Zahvala gre g. župniku Juraj Horvatoviču, društvenemu voditelju. Za pustne dneve bomo priredili zopet eno igro. To bo nekaj za smeh, zato ne zamudite prilike vsi, ki spadate k Štrigovi!

Gotovlje. Pri nas se je vršil dne 22. februarja pogreb domačega gospoda župnika M. Agreža, ki nas je zapustil za vedno po niti dveletnem pastirovanju. Pogreba, katerega je vodil g. celjski opat P. Jurak, se je udeležilo 36 duhovnih sotočarjev, učiteljsko s šolsko mladino in domači farani. Zalostinke je odpelo gotoveljsko pevsko društvo. Rajni gospod je župnikoval dolgo vrsto let na težavni Mariji Reki in se je preselil pred dvema letoma v prijazne Gotovlje, da bi se na bolj stara leta nekoliko odpočil od težav in križev hribovskega pastirovanja. Ni bil deležen zaželenega oddiha, ker je začel v nižavi kmalu bolehati na tuberkulozi, ki mu je pretrgala n't življenja. Gotoveljčani se bomo spominjali blagopokojnega gospoda župnika v molitvah, da se mu nekoliko oddolžimo za duševne dobrote, katere nam je delil v obilni meri kot župnik.

Ko je začela grmeti proti čikanju s prižnic celo duhovščina, so bili tobakarji še na boljšem.

Baš na čikanju je podra vzgled, kako se ne da s silo in z javnim besednim bičanjem zatreti ter iztrebiti nobena nečedna ter zdravju škodljiva razvada.

Slednjič in primeroma v kratkem času je prišlo tako daleč, da so tudi duhovniki začeli pušiti in predvsem pa njuhati. Njuhanje je bila v dobi procvita tobakarjev najbolj imenitna izmed treh tobačnih razvad. Minula so desetletja, predno je potolklo pušenje njuhanje in si priborilo v taboru tobaku udanih prvo mesto.

Iz ravnokar v spomin poklicanega lahko uvidi vsakdo, da je tobakar svojo robo lahko prodal. Odjemalcev je bilo dovolj in so bili opredeljeni v tri vrste.

Brihtni Vinko Lapuh je pokazal tobakarjem nova pota razprodaje tobaka. Krošnjarijenje s prepovedano tobačno robo je bilo prepočasno in preveč tvegano. Lotiti se je bilo treba trgovanja s tobakom ob takih prilikah, ko so bili ljudje zbrani v množicah in je tedaj tudi oko postave manj bedече.

Najugodnejše prilike za preslepitev financarjev so bili sejmi in božja pota. Iz tobakarjev so se ustvarile skupine mešetarjev, ki so mahnile zdaj na ta pa zopet na drugi večji sejm. Za glasne živinske barantače se ni zmenil nikdo in najmanj finančna oblast. Na sejmih so se zalagali kmetje na prav nedolžen način s vsakojakim duhanom.

Ko se je enkrat obneslo razpečavanje švercanega tobaka iz zalog na posameznike na živinskih sejmih, je bil za tobakarje samo še en korak do romarskih shodov po naših slovitihih božjih potih.

Tobakarji so si nabavili nekaj molitvenikov, podobnic, rožnih vencev, svetinjc in razne druge poceni drobnarije. Kramarsko blago je bilo postranskega in občinstvo vabečega po-nena, glavno je bil tobak. Tobakarski kramar je kšeftaril na dvojen način. Ljudje so koj znali, kateri kramarji so tobakarji in kedaj mu bo vrnil poleg božjepotnega spominka še pakelc tobaka.

(Dalje sledi.)

= ½ kg). To kamenje je ubilo ne samo ptice, ovce ter ribe, ampak tudi enega človeka.

Največji fotografski aparat

so dogotovili pred nedavnim v Ameriki. Velik je kakor hiša in so delali na njem ravno tako dolgo, kot bi gradili stanovanjsko hišo. Aparat je dolg 22 m in tehta 14 ton. Rabili ga bodo za izdelavo pomorskih kart in zvezdne posnetke.

Cerkev sv. Pavla v Londonu

so prečistili temeljito. Za čiščenje je rabilo 8 mož 2 in pol leta in so porabili cele vozove mila ter sode.

Kupujte pri naših inserentih!